

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 27, 2019

Nummer 27, 2019

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

- [Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:2219](#) 02-07-2019
- [Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:2302](#) 28-06-2019
- [Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:5341](#) 27-06-2019
- [Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:1299](#) 16-04-2019
- [Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2018:5153](#) 26-06-2018
- [Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2015:5710](#) 17-11-2015
- [Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2014:3878](#) 16-09-2014

Rechtbank

- [Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:5421](#) 03-07-2019
- [Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:6382](#) 28-06-2019
- [Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:4533](#) 26-06-2019
- [Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:5041](#) 26-06-2019
- [Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2019:5490](#) 25-06-2019
- [Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2019:3533](#) 25-06-2019
- [Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:2637](#) 20-06-2019
- [Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:4924](#) 20-06-2019
- [Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2019:5286](#) 18-06-2019
- [Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:5105](#) 07-06-2019
- [Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:3746](#) 22-05-2019
- [Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:3884](#) 17-05-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:4893](#) 16-05-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:3741](#) 08-05-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:4769](#) 30-04-2019

Chipsoft B.V./werknemer

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2018:7322](#) 22-03-2018

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBROE:2008:7348](#) 14-05-2008

Antillen

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEAA:2019:380](#) 26-06-2019

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant](#) 10-07-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Oost-Brabant](#) 24-06-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Gelderland](#) 13-06-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Annotatie

[Uitgangspunt is dat partijen in beginsel aan de uitkomsten van een gezamenlijk expertiserapport gehouden zijn. Onder welke omstandigheden kunnen partijen niet aan een gezamenlijke rapportage worden gehouden?](#)

mr. S.M.P. van Reedt Dortland

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. De rechtbank heeft bij het vastellen van de rekenrente een conceptrichtlijn van De Letselschade Raad tot uitgangspunt genomen. De Letselschade Raad heeft echter expliciet opgemerkt dat het een conceptrichtlijn betreft en dus nog niet van toepassing is.

Een hardloopster heeft ernstig letsel opgelopen toen zij van achter werd aangereden door een auto. Ze verzoekt bij de berekening van de toekomstige schade uit te gaan van het percentage rendement en inflatie overeenkomstig de conceptrichtlijn Rente en Inflatie. De WAM-verzekeraar van de auto stelt zich op het standpunt dat de percentages in de richtlijn te negatief en niet goed onderbouwd zijn. Daarnaast voert de verzekeraar aan dat De Letselschade Raad de richtlijn nog niet heeft aangenomen wegens ernstige kritiek en onvoldoende draagvlak. De rechtbank oordeelt dat de percentages genoemd in de richtlijn juist zijn. Volgens de rechtbank is het onvoldoende gemotiveerd betwist dat de cijfers waarop de percentages gebaseerd zijn niet kloppen. Hierbij is van belang dat het grootste deel van de schade geleden wordt voor de pensioengerechtigde leeftijd en dat wegens de periodieke afname van de ineens uitgekeerde schadevergoeding de rente in de beginperiode na de kapitalisatie in hoge mate bepalend is voor de vraag of de schade aan het eind van de looptijd is gedekt, zodat een zeer lange looptijd niet zonder meer een hoge rente rechtvaardigt. Het verzoek wordt toegewezen.

Met dank aan Laumen Expertise voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 10-07-2019

Zaaknummer: C/02/291565 / HA RK 14-243

RECHTSPRAAK

Verzekeringsrecht. Eiseres heeft lichamelijke en psychische klachten na kop-staartbotsing. Vivat (WAM-verzekeraar van de auto die eiseres heeft aangereden) stelt dat eiseres een onjuiste voorstelling van zaken heeft gegeven, nu de klachten al aanwezig waren voor het ongeval. De rechtbank wijst de vorderingen van eiseres af. Ze moet het voorschot van € 15.000 terugbetalen aan Vivat. Daarnaast moet zij de onterecht gemaakte kosten van Vivat vergoeden (€ 4.313,05).

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 03-07-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:5421

Zaaknummer: C/10/538866 / HA ZA 17-1070

Rechters: J.F. Koekebakker

Advocaten: A. Quispel en H. van Katwijk

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Kantoormedewerkers hebben melding gemaakt van lichamelijke klachten, door het bedrijf Racktime worden deze klachten toegeschreven aan trillingen veroorzaakt door een shredder van een nabijgelegen afvalverwerkingsbedrijf. Pekom (verhuurt perceel aan Racktime) vordert schadevergoeding wegens onrechtmatige hinder. Het hof wijst de vordering af, omdat niet met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld dat de trillingen tot de gezondheidsklachten hebben geleid.

Kantoormedewerkers van Racktime (gelegen op het perceel van Pekom) hebben intern melding gemaakt van diverse lichamelijke klachten (druk op de borst, duizeligheid, kortademigheid, trilligerheid en hyperventilatie). Racktime heeft deze klachten toegeschreven aan trillingen, veroorzaakt door een shredder van een nabij gelegen afvalverwerkingsbedrijf (gelegen op het perceel van Sortiva). Pekom vordert een verklaring voor recht dat Sortiva aansprakelijk is voor de geleden schade, voor Racktime schadevergoeding ter hoogte van € 570.474 en voor Pekom een schadevergoeding ter hoogte van € 364.801,80. De vorderingen zijn gebaseerd op het gegeven dat Racktime genooddaakt was haar medewerkers elders onder te brengen en vervolgens het bedrijf geheel te verplaatsen. Pekom heeft hierdoor huurinkomsten misgelopen. Het hof oordeelt dat nu niet met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld dat de van de shredders afkomstige trillingen tot de gezondheidsklachten van de medewerkers van Racktime hebben geleid, de door Sortiva veroorzaakte trillingen geen onrechtmatige hinder hebben gevormd.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 02-07-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:2219

Zaaknummer: 200.218.703/01

Rechters: J.C.W. Rang, D.J. van der Kwaak en C. Uriot

Advocaten: E.C.W. van der Poel en M.E. Franke

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Hoger beroep kort geding. Appellanten vorderen verbod tot uitzenden van een item over een conflict tussen hun en geïntimeerden in het programma 'Betragt!'. Het hof wijst het verbod toe, omdat er geen goede grond is om hetgeen zich heeft voorgedaan te presenteren als een door appellanten veroorzaakte misstand die aan de kaak moet worden gesteld en dat appellanten een gerechtvaardigd belang hebben om niet lichtvaardig publiekelijk aan ernstige verdachtmakingen blootgesteld te worden.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 28-06-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:2302

Zaaknummer: 200.261.544/01

Rechters: D.J. Oranje, E.E. van Tuyl Serooskerken-Röell en A.P. Schoonbrood-Wessels

Advocaten: O.M.B.J. Volgenant, S.A. Wensing en J.A.K. van den Berg

Wetsartikelen: 10 EVRM en 8 EVRM

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor medeplegen van poging tot moord. Het slachtoffer en haar zus voegen zich als benadeelde partij. Het slachtoffer vordert materiële (€ 133.256,73) en immateriële schade (€ 22.500). De rechtbank wijst de materiële schade deels toe (€ 13.233) en de immateriële schade geheel wegens de blijvende littekens en grote angst die zij nog dagelijks ervaart. Haar zus vordert materiële (€ 128,96) en immateriële schadevergoeding (€ 10.000) wegens shockschade (posttraumatische stressstoornis). De rechtbank wijst de vorderingen geheel toe.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 28-06-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:6382

Zaaknummer: 09-857046-18

Rechters: Y.J. Wijn Nobel-van Erp, M.E. Groeneveld-Stubbe en G.H.M. Smelt

Advocaten: R.A. Korver

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag en poging tot doodslag op vader en zoon. De stiefdochter, partner en zoon van de overleden vader voegen zich als benadeelde partij. De stiefdochter vordert vergoeding van shockschade (€ 15.000), de partner vordert vergoeding van shockschade (€ 15.000) en gedeerd levensonderhoud (€ 74.321,02), de zoon vordert vergoeding van shockschade (€ 15.000) en letselschade (€ 2.500). Het hof wijst alle vorderingen geheel toe.

Veroordeling voor doodslag en poging tot doodslag op vader en zoon. De stiefdochter, partner en zoon van de overleden vader voegen zich als benadeelde partij. De stiefdochter vordert € 15.000 wegens shockschade. De partner vordert € 15.000 wegens shockschade en € 74.321,02 wegens gedeerd levensonderhoud. De zoon vordert € 15.000 wegens shockschade en € 2.500 wegens letselschade. Het hof overweegt ten aanzien van de vorderingen tot shockschade dat de zoon, terwijl hij zelf zwaargewond was, de verdachte in bedwang heeft kunnen houden tot de politie arriveerde. De partner en stiefdochter bevonden zich in de woning en waren direct getuige van het gevecht en het noodlottig gevolg daarvan. Alle drie zijn zij gediagnosticeerd met een posttraumatische stressstoornis. De vorderingen tot vergoeding van shockschade worden toegewezen. Ten aanzien van het gedeerd levensonderhoud overweegt het hof dat de partner afhankelijk was van het slachtoffer, de vordering wordt toegewezen. Ten aanzien van de letselschade acht het hof het voldoende aannemelijk dat de gestelde schade is geleden, ook deze vordering wordt toegewezen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 27-06-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:5341

Zaaknummer: 21-002900-18

Rechters: A. van Holten, J. Dolging en J. Hielkema

Advocaten: A.A. Scholtmeijer

Wetsartikelen: 287 Sr en 36f BW

RECHTSPRAAK

Passagier van speedboot loopt ernstig hoofdletsel op bij doorvaart onder stalen brug. Het hof acht de schipper aansprakelijk voor 75 procent van de schade van de passagier. Het hof stelt partijen nog in de gelegenheid zich uit te laten over de aansprakelijkheidslimiet (art. 8:983 BW) en verwijst de zaak naar de rol.

Passagier van speedboot loopt ernstig hoofdletsel op bij doorvaart onder stalen brug. Het hof oordeelt dat het te snel varen in combinatie met het achterwege laten van een waarschuwing voldoende is voor het oordeel dat de schipper aansprakelijk is voor het ongeval en de gevolgen daarvan. De passagier heeft ook eigen schuld, hij wist dat de schipper te veel gedronken had hetgeen hem er niet van weerhield mee te varen. Ook is de passagier kort voor ze de brug zouden passeren omhoog gekomen in zijn stoel en heeft zich omgedraaid waardoor hij geen zicht meer had op de brug. Het risico dat zijn hoofd tegen de brug zou komen is hierdoor vergroot en het risico was kenbaar aan hem, zijn alcoholconsumptie en de snelheid van de boot doen niets af aan het causaal verband of de toerekenbaarheid. Het hof waardeert de causale bijdrage van het gedrag van de schipper en dat van de passagier als gelijk van gewicht. Wel acht het hof een billijkheidscorrectie op zijn plaats wegens het zeer ernstig en blijvend letsel van de passagier (levenslang rolstoelgebonden, communiceert door middel van een spraakcomputer en heeft ook bij dagelijkse handelingen hulp nodig). Het gedrag van de passagier heeft aanzienlijk bijgedragen aan het ontstaan van het ongeval, maar kan niet als roekeloos worden aangemerkt. Het hof acht de schipper aansprakelijk voor 75 procent van de schade van de passagier. Het hof stelt partijen nog in de gelegenheid zich uit te laten over de aansprakelijkheidslimiet (art. 8:983 BW) en verwijst de zaak naar de rol.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 26-06-2018

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2018:5153

Zaaknummer: 200.197.316/01

Rechters: P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten, A.L.M. Keirse en J.M. de Jongh

Advocaten: F.M. Oudolf en Copini

Wetsartikelen: 8:970 BW, 8:974 BW, 8:983 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Ongeluk met pas gekochte auto. De verzekering stond nog op naam van de verkoper. AIG (de verzekeraar) vordert dat de verkoper en koper hoofdelijk aansprakelijk worden gehouden voor het uitgekeerde schadebedrag aan de derde benadeelde ter hoogte van Afl. 12.437,65. De rechtbank wijst het verzoek toe.

Gedaagde 1 (hierna: verkoper) heeft zijn auto verkocht aan gedaagde 2 (hierna: koper), zonder de wettelijke aansprakelijkheidsverzekering op te zeggen of een nieuwe af te sluiten. De koper heeft vervolgens onder invloed van alcohol een ongeluk veroorzaakt. Ten tijde van het ongeval stond de verzekering nog op naam van de verkoper. AIG (de verzekeraar) heeft een bedrag van Afl. 12.437,65 voor de schade uitgekeert aan de derde benadeelde van het ongeval. AIG en de koper hebben toen afgesproken dat de koper het bedrag terug zou betalen aan AIG, dit is vervolgens niet gebeurd. AIG vordert dat de verkoper en de koper hoofdelijk veroordeeld worden tot terugbetaling van Afl. 12.437,65. De rechtbank wijst het verzoek toe. Gelet op het feit dat de verkoper zijn verplichting niet is nagekomen, met als gevolg dat AIG daardoor was gehouden – op grond van de verzekering van verkoper – om het schadebedrag aan de derde benadeelde van het ongeval uit te keren, is de verkoper toerekenbaar tekortgeschoten jegens AIG. Verkoper en koper worden hoofdelijk veroordeeld tot terugbetaling van het gevorderde bedrag.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 26-06-2019

ECLI: ECLI:NL:OGEAA:2019:380

Zaaknummer: AUA 201801112

Rechters: S. Verheijen

Advocaten: M.B. Boyce

Wetsartikelen: 2 LAM en 12 LAM

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Vrijspraak van moord of doodslag, veroordeling voor zware mishandeling. De vordering tot vergoeding van € 9.200 immateriële schade is toewijsbaar, ondanks dat de rechtbank tot een andere kwalificatie van het gebeurde komt. De gevolgen voor het slachtoffer blijven immers gelijk.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 25-06-2019

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2019:3533

Zaaknummer: 01-880610-18

Rechters: A.H.J.J. van de Wetering, R. van den Munckhof en P.T. Heblj

Wetsartikelen: 36f Sr en 303 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte heeft zijn echtgenote op gruwelijke wijze om het leven gebracht. Hij heeft haar hoofd naar achteren getrokken en tweemaal met een mes in haar hals gesneden. De kinderen vorderen ieder € 50.000 wegens gederfd levensonderhoud en € 20.000 shockschade wegens confrontatie met hun moeder in het mortuarium. De rechtbank acht de kosten voor levensonderhoud onvoldoende onderbouwd en acht niet evident dat sprake is van ernstig psychiatrisch letsel. Benadeelde partij niet-ontvankelijk.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 25-06-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2019:5490

Zaaknummer: 15/259156-18 en 15/073024-19 (ttz gev)

Rechters: C.A.M. van der Heijden, J. van Beek en C.E. Voskens

Advocaten: L.J. Woltring

Wetsartikelen: 36f Sr, 287 Sr en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verkrachtingszaak De Esch. 18-jarige met een aanzienlijke ontwikkelingsachterstand heeft een studente met een opgerold t-shirt geprobeerd te wurgen en met zijn vingers haar verkracht en zeer ernstig inwendig letsel aangericht, waaraan de studente had kunnen overlijden. Veroordeling voor poging tot doodslag, verkrachting en toebrengen zwaar lichamelijk letsel. Toewijzing € 50.000 immateriële schadevergoeding.

Verkrachting bij De Esch. 18-jarige met een aanzienlijke ontwikkelingsachterstand heeft een studente met een opgerold t-shirt geprobeerd te wurgen en met zijn vingers haar verkracht en zeer ernstig inwendig letsel aangericht (scheuren in de schaamlip, vaginawanden en de bilnaad met een slagaderlijke bloeding in de schede tot gevolg), waaraan de studente had kunnen overlijden. Bij de beoordeling van de hoogte van de immateriële schade neemt de rechtbank mee dat de benadeelde partij een buitenlandse studente was die in Nederland verbleef voor haar studie. Deze hele ervaring was daardoor extra traumatisch, omdat ze de taal niet sprak en haar familie niet in de buurt was. Het letsel is bovendien toegebracht op een plek die voor vrouwen, en zeker voor jonge meisjes, zeer intiem is. Ondanks dat die letsels lichamelijk zijn hersteld, blijft bij haar de wetenschap dat die plaats voor altijd beschadigd is. Dat geldt ook voor de zorg dat het letsel in de toekomst nog zou kunnen leiden tot complicaties of problemen, bijvoorbeeld in een toekomstige relatie of bij een zwangerschap. Het gevorderde bedrag van € 50.000 immateriële schadevergoeding wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 20-06-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:4924

Zaaknummer: 10/650111-18 vordering TUL VV: 09/777045-16

Rechters: C.G. van de Grampel, G.P. van de Beek en B. Krijnen

Advocaten: T. Sandrk

Wetsartikelen: 287 Sr, 302 Sr, 312 Sr en 321 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor mensenhandel. Toewijzing van € 10.000 aan slachtoffer 1 wegens immateriële schade, wat betreft de gevorderde materiële schade wordt zij niet-ontvankelijk verklaard. Aan slachtoffer 2 wordt € 10.000 aan immateriële schade toegekend. De door slachtoffer 2 gevorderde € 110.501,20 aan materiële schade is deels niet voldoende onderbouwd, er wordt een bedrag van € 937,80 toegewezen (reiskosten, eigen risico en een adviesgesprek).

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 18-06-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2019:5286

Zaaknummer: 15/185333-18 en 15/870139-15 (tul)

Rechters: C.A.M. van der Heijden, C.E. Voskens en T. Fuchs

Advocaten: A. Koopsen en L. Mentink

Wetsartikelen: 273f Sr en 36f Sr

RECHTSPRAAK

Whiplashzaak. Tussenvonnissen. Het slachtoffer van het ongeval heeft voldaan aan zijn stelplicht. De benoeming van een psychiater en neuroloog wordt aangekondigd ten behoeve van de beoordeling van de plausibiliteit van de klachten en de vraag of sprake is van causaal verband tussen deze klachten en het ongeval.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 22-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:3746

Zaaknummer: C/13/646720 / HA ZA 18-402

Rechters: C. Bakker

Advocaten: B. Wernik en W.H. Bouman

RECHTSPRAAK

Kort geding. Eiseres vordert rectificatie na een e-mail van gedaagden naar de leden van de vereniging, waarin zij eiseres beschuldigen van verduistering. De rechtbank wijst de vordering af, omdat de uitspraken steun vinden in de tot dusver bekende feiten en niet onnodig grievend zijn geweest.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 17-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:3884

Zaaknummer: C/13/665208 / KG ZA 19-436

Rechters: A.J. Beukenhorst

Advocaten: W.K. van den Berg en A.P.J.M. Verbeek

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Ongeval buspassagier. Buspassagier verzoekt een verklaring voor recht dat haar klachten (gehoorverlies en evenwichtsstoornis) een gevolg zijn van het ongeval en vordert een voorschot onder algemene titel van € 10.000 en een voorschot op smartengeld van € 3.000. De rechtbank wijst de vorderingen af. Op basis van het deskundigenrapport is er geen sprake van een causaal verband tussen de klachten en het ongeval.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 16-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:4893

Zaaknummer: C/13/659317 / HA RK 18-404

Rechters: P.J. van Eekeren

Advocaten: M. Karel en B. Fluit

Wetsartikelen: 6:248 lid 2 BW en 6:96 BW

RECHTSPRAAK

Verzekeringsrecht. Artikel 7:930 lid 4 BW. Verzekeraar is geslaagd in haar bewijsopdracht dat een redelijk handelend verzekeraar, indien hij had geweten van de echtscheiding, met eiseres geen overlijdensrisicoverzekering zou hebben gesloten.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 08-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:3741

Zaaknummer: C/13/640468 / HA ZA 17-1363

Rechters: S.P. Pompe

Advocaten: R.J. Leijssen en S.Y.Th. Meijer

Wetsartikelen: 7:930 BW

RECHTSPRAAK

Chipsoft B.V./werknemer

Arbeidsrecht. Werkgever die eenzijdig en onterecht bonusbetalingen stopzet en na een ‘wildplasincident’ werknemer direct op non-actief stelt en zijn toegang tot de bedrijfssystemen blokkeert, stuurt willens en wetens aan op einde dienstverband en handelt ernstig verwijtbaar. Billijke vergoeding ad € 60.000.

Feiten

Werknemer is op 1 april 2000 in dienst getreden van Chipsoft B.V. Chipsoft ontwikkelt en implementeert innovatieve software voor de zorgsector. Werknemer is werkzaam in de functie van consultant en domeinverantwoordelijke koppelingen en geeft leiding aan ongeveer twintig consultants. Naast salaris heeft werknemer recht op een vaste eindejaarsuitkering en heeft hij vanaf 2011 maandelijks een substantieel bedrag aan bonus ontvangen: over de jaren 2011 tot en met 2016 zijn maandelijks bonusbedragen uitgekeerd ter hoogte van circa € 40.000 bruto per jaar. In 2017 werd een maandelijks bonusbedrag van € 3.750 bruto en in 2018 € 4.557,73 bruto per maand betaald. De betaling van de bonus van werknemer is in februari 2018 (eenzijdig) stopgezet. Werknemer is begin 2019 naar Curaçao geweest met zo'n 22 andere medewerkers om software te implementeren in een ziekenhuis daar. In de nacht van 30 op 31 januari 2019 heeft werknemer bij terugkomst op het resort waar hij verbleef naast en/of tegen een auto geplast. Deze auto bleek toe te behoren aan de beheerder van het resort. Camerabeelden van het ‘plasincident’ zijn doorgestuurd naar de directie van Chipsoft. Werknemer is op 1 februari 2019 met onmiddellijke ingang op non-actief gesteld. Chipsoft verzoekt thans ontbinding van de arbeidsovereenkomst op de e- dan wel de g-grond en daarbij te bepalen dat werknemer ernstig verwijtbaar heeft gehandeld. Werknemer heeft eveneens ontbinding van de arbeidsovereenkomst verzocht, alsmede toekenning van de transitievergoeding, een billijke vergoeding en veroordeling van Chipsoft tot betaling van de bonus vanaf 1 februari 2018.

Oordeel

Ontbindingsverzoek

Nu vaststaat dat de arbeidsverhouding tussen partijen is verstoord, ontbindt de kantonrechter de arbeidsovereenkomst op de g-grond. Van ernstig verwijtbaar handelen van werknemer is volgens de kantonrechter geen sprake, hoewel het plasincident een leidinggevende onwaardig en laakbaar is. Werknemer heeft direct zijn wildplasactie toegegeven en excuses gemaakt. Het is, kortom, een incident geweest waarvoor een stevige waarschuwing zou hebben volstaan. De kantonrechter weegt hierbij mee dat gesteld noch gebleken is dat Chipsoft een beleid hanteert ten aanzien van alcoholgebruik tijdens dienstreizen en dat er geen eerdere incidenten rondom functioneren of gedrag van werknemer zijn geweest.

Tegenverzoek werknemer – vergoedingen

De transitievergoeding ten bedrage van € 86.193 bruto wordt toegewezen, nu de hoogte daarvan niet althans niet gemotiveerd is betwist en van ernstige verwijtbaarheid van werknemer geen sprake is. De kantonrechter is verder van oordeel dat met het eenzijdig en onterecht stopzetten van de bonusbetalingen in februari 2018, de verhouding tussen partijen onder druk is komen te staan. Door vervolgens naar aanleiding van iets wat afgedaan had moeten worden met een waarschuwing, werknemer direct op non-actief te stellen en tegelijkertijd zijn toegang tot alle bedrijfssystemen te blokkeren én hierbij te blijven ondanks aandringen van de gemachtigde van werknemer tot overleg, heeft Chipsoft willens en wetens aangestuurd op beëindiging van het dienstverband zonder dat hiervoor voldoende grond aanwezig was. Daarmee heeft zij ernstig verwijtbaar gehandeld. Bij de berekening van de hoogte van de billijke vergoeding gaat de kantonrechter uit van het salaris inclusief 13e maand, vakantietoeslag en de gemiddelde bonus, waarmee het maandsalaris afgerond op € 11.300 bruto neerkomt. Al met al bepaalt de kantonrechter de billijke vergoeding op € 60.000 bruto.

Tegenverzoek werknemer – bonus

De vordering strekkende tot betaling van de bonus vanaf 1 februari 2018 wordt toegewezen. Berekend tot de datum van einde van het dienstverband komt dit neer op ruim € 90.000 bruto. Vast staat dat werknemer gedurende meerdere jaren een substantieel bedrag als bonus maandelijks uitgekeerd heeft gekregen, waarmee deze vergoeding een arbeidsvoorwaarde is geworden die niet eenzijdig mocht worden gewijzigd of stopgezet.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 30-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:4769

Zaaknummer: 7548859 EA VERZ 19-118

Rechters: E.J. van der Molen

Advocaten: M.E.J. van Gelderen en J.M.P. Verkaart

Wetsartikelen: 7:669 lid 3 sub g BW en 7:671b BW

ANNOTATIE

Uitgangspunt is dat partijen in beginsel aan de uitkomsten van een gezamenlijk expertiserapport gehouden zijn. Onder welke omstandigheden kunnen partijen niet aan een gezamenlijke rapportage worden gehouden?

mr. S.M.P. van Reedt Dortland

Een benadeelde zelfstandige, die in 2009 bij een verkeersongeval betrokken was, heeft rugletsel opgelopen. Er wordt onderzocht wat de re-integratiemogelijkheden zijn. Aan de arbeidsdeskundige is eenzijdig door de benadeelde een aanvullende vraag voorgelegd over wat hij had kunnen verdienen. Hierop baseert de benadeelde zijn verlies van arbeidsvermogen. De rechtbank oordeelt dat de aansprakelijke partij niet gebonden is aan de uitkomsten van de gezamenlijke rapportage op dit punt. Het rapport kan op dit punt niet als 'gezamenlijk' worden bestempeld volgens de rechtbank. Deze uitspraak laat goed zien op welke gronden een 'gezamenlijk rapport' van tafel kan worden geveegd.

Verzoekschrift deelgeschil, is de rapportage nog wel gezamenlijk?

De benadeelde start deze procedure 4,5 jaar nadat de onderhandelingen over de omvang van de schade zijn vastgelopen en de verzekeraar een slotbetaling heeft gedaan. Hij stelt in deze deelgeschilprocedure dat voor de bepaling van de hoogte van het verlies van arbeidsvermogen, de rapporten van de arbeidsdeskundige bepalend dienen te zijn. Het is alleen in dit geval de vraag in hoeverre de gezamenlijke rapportage op dit punt nog gezamenlijk is. De benadeelde heeft namelijk op het punt van het inkomen in de *would-be*-situatie een eenzijdige vraag gesteld aan de arbeidsdeskundige die buiten de oorspronkelijke opdracht lag. Kortom, de benadeelde doet ruim 4,5 jaar na de laatste betaling een poging om alsnog een hogere schadevergoeding te verkrijgen door een deelrapport van de arbeidsdeskundige als een gezamenlijk rapport te laten bestempelen.

Verkeersongeval van een zelfstandige in 2009

Het gaat hier om een benadeelde zelfstandige die op 29 september 2009 slachtoffer is geworden van een verkeersongeval. Hij heeft hierdoor rugletsel opgelopen. Hij was nog maar

kort hiervoor begonnen met zijn eigen bedrijf in *smart repair*, reparatie van kleine deukjes in auto's. Er was maar een referteperiode van net negen maanden, waardoor het erg lastig was om de would-be-situatie voor deze start-up te onderbouwen. In eerste instantie wordt met behulp van een arbeidsdeskundige gekeken naar wat de re-integratiemogelijkheden zijn en er zou een re-integratieplan worden opgesteld. Dat was de opdracht aan de arbeidsdeskundige die medio 2010 door partijen werd ingeschakeld. Ook werd er een aanzienlijk voorschot van € 63.000 betaald door de verzekeraar.

De arbeidsdeskundige rapporteert verschillende malen in het kader van de gegeven opdracht. Er wordt in eerste instantie gezien of de benadeelde op termijn kan re-integreren in smart repair. Aan de arbeidsdeskundige wordt door partijen ook gevraagd om informatie te vergaren over het inkomstenpatroon van de benadeelde over de afgelopen tien jaar. Enkel de cijfers over 2008 en 2009 zijn boven water gekomen. Daarnaast is de arbeidsdeskundige in gesprek gegaan met iemand die ook in de smart repair had gewerkt om een beeld te krijgen van hoe het met de wereld van smart repair staat. Het gaat hier om een relatie van de benadeelde; een aangetrouwde neef. Deze relatie heeft laten weten dat er binnen de smart repair zeker een omzet van € 3.500 tot € 4.000 per week werd gehaald.

(Eenzijdige?) aanvullende vraag over would-be-situatie

Op deze informatie wordt door de belangenbehartiger van de benadeelde doorgevraagd aan de arbeidsdeskundige op 15 november 2011. Wat zou de benadeelde als zelfstandige naar de inschatting van de arbeidsdeskundige concreet hebben verdiend met smart repair? Met andere woorden: hier wordt gevraagd naar de inkomsten in de would-be-situatie. Hierop wordt direct op 13 december 2011 bezwaar gemaakt door de schaderegelaar van de wederpartij. De vraagstelling zou te beperkt zijn en er zou een ruimer onderzoek nodig zijn om helder te krijgen hoe de benadeelde als zelfstandige in de markt van smart repair zou hebben geopereerd. Duidelijk wordt aangegeven dat de wederpartij de uitkomsten van deze vraag niet zal volgen.

Er volgt een rapport op 20 januari 2012 waarin de arbeidsdeskundige vaart op hetgeen hij van de relatie van de benadeelde heeft gehoord over de omzet die gemiddeld werd gegenereerd. Vanuit deze gegevens wordt een berekening bij benadering gemaakt van de nettowinst. Het zou gaan om € 76.500 per jaar. Er wordt gediscussieerd door partijen over de omvang van het verlies van arbeidsvermogen. De verzekeraar betaalt uiteindelijk in januari 2014 een slotbedrag en breekt de onderhandelingen af. Als reden geeft zij hiervoor dat de benadeelde weinig tot geen informatie heeft gedeeld over zijn inkomsten voor het ongeval, ondanks dat daar al verschillende keren naar is gevraagd.

Oordeel van de rechter

De rechtbank oordeelt (4,5 jaar na de slotbetaling) in deze zaak niet in het voordeel van de benadeelde. De uitspraken en berekeningen van de arbeidsdeskundige vielen volgens de rechter namelijk niet onder de overeengekomen opdracht/vraagstelling. Het onderzoek van de arbeidsdeskundige zag duidelijk alleen op de re-integratiemogelijkheden van de benadeelde en het opstellen van een re-integratieplan. Hieronder valt niet het in kaart brengen van de would-be-situatie van de benadeelde en de berekening van het verlies van arbeidsvermogen. Daarbij komt dat de schaderegelaar tegen deze aanvullende vraag expliciet bezwaar heeft gemaakt. Dat er hierna niet direct bezwaar is gemaakt tegen de inhoud van het nadere rapport, betekent niet dat het antwoord van de arbeidsdeskundige op de eenzijdige vraag daarmee stilzwijgend is geaccepteerd. Daarnaast kan het rapport niet overeind blijven omdat sprake is van zwaarwegende en steekhoudende bezwaren tegen de inhoud van het rapport. De rapportage van de arbeidsdeskundige is namelijk alleen gebaseerd op de beperkte cijfers over 2008 en 2009 en de uitspraken van een relatie van benadeelde. Deze relatie was een aangetrouwde neef. Deze uitspraken zijn niet getoetst en er is geen marktonderzoek gedaan. Het rapport is dan ook veel te mager onderbouwd.

Het rapport is dus niet bindend tussen partijen omdat het rapport op dit punt niet meer als 'gezamenlijk' kan worden gekwalificeerd en omdat er inhoudelijk zwaarwichtige bezwaren zijn. Daarmee kan de benadeelde zijn gestelde verlies van arbeidsvermogen niet aannemelijk maken. Het voorschot wordt afgewezen en de kosten worden niet begroot.

Bewijs leveren van de would-be-situatie

De kern van het probleem in deze zaak is dat gedurende het schaderegelingstraject de benadeelde geen, althans erg weinig informatie heeft verstrekt ter onderbouwing van zijn schade. Dit terwijl hij wel de bewijslast heeft van de would-be-situatie (HR 13 december 2002, *NJ* 2003/212). Er zal voor de schadevaststelling een vergelijking gemaakt moeten worden tussen de situatie met en zonder ongeval. Voor deze vergelijkingshypothese worden vaak bedrijfseconomen en rekenaars ingeschakeld om cijfermatig deze vergelijking te maken althans in te schatten. Zover is het in deze zaak niet gekomen. Problematisch is dat de benadeelde geen informatie over zijn inkomsten tot tien jaar voor het ongeval heeft verstrekt, ondanks verzoeken daartoe en daarover gemaakte afspraken. Ook heeft hij niet inzichtelijk gemaakt hoe zijn bedrijf smart repair (een start-up) ervoor stond in 2009, hoe de markt was waarin hij opereerde en wat zijn concrete plannen voor de toekomst van het bedrijf waren. Hij heeft dus geen bewijs geleverd om zijn schade aannemelijk te maken. In deze zaak ligt er alleen een grove inschatting van de arbeidsdeskundige over het inkomen in de would-be-situatie. De benadeelde heeft er dan ook veel belang bij dat het rapport over de would-be-

situatie als bindend tussen partijen wordt verklaard omdat hij anderszins het bewijs niet rond wist te krijgen.

Gezamenlijk deskundigenrapport en waardering door de rechter

Van een deskundigenrapport op gezamenlijk verzoek of op aanwijzing van de rechter, wordt in beginsel alleen afgeweken indien er zwaarwegende bezwaren tegen het rapport bestaan (HR 8 juni 2001, *NJ* 2001/433 en HR 19 oktober 2007, ECLI:NL:HR:2007:BB5172). Dit is anders in geval van een eenzijdige partijrapportage, die gelijkgesteld wordt aan een partijverklaring en dus beperkte bewijswaarde heeft (HR 16 januari 1998, *VR* 1998/119). Wat uiteraard niet wil zeggen dat een eenzijdig rapport nooit bindend tussen partijen zou kunnen zijn (zie bijv. Rb. Den Haag 24 maart 2015, ECLI:NL:RBDHA:2015:4760). De feitenrechter is namelijk vrij in de waardering van een (eenzijdig of gezamenlijk) deskundigenrapport ex artikel 152 lid 2 Rv en dus ook in de beantwoording van de vraag of er wel of niet zwaarwegende bezwaren bestaan tegen een gezamenlijk rapport (HR 5 december 2003, ECLI:NL:HR:2003:AN8478 en HR 11 juli 2008, ECLI:NL:HR:2008:BD1902). Voor het wel of niet volgen van een gezamenlijk rapport is ook de motiveringsplicht van de rechter beperkt (HR 5 december 2003, ECLI:NL:HR:2003:AN8478). De inhoud van deze motiveringsplicht is afhankelijk van de aard van het bewijsmateriaal en de aard en de mate van precisering van de daartegen door partijen aangevoerde bezwaren. Indien er voldoende specifieke en gemotiveerde bezwaren worden aangevoerd tegen een gezamenlijk rapport (HR 9 december 2011, ECLI:NL:HR:2011:BT2921 en HR 13 februari 2015, ECLI:NL:HR:2015:295), wordt er meer van de motivering verwacht. De rechter zal in zijn uitspraak voldoende inzicht moeten geven in de daaraan ten grondslag liggende gedachtegang om deze zowel voor partijen als voor derden, daaronder begrepen de hogere rechter, controleerbaar en aanvaardbaar te maken. Het is ook van belang dat als er bezwaren zijn daarover tijdig wordt geklaagd (HR 2 mei 2014, ECLI:NL:HR:2014:1067 en Rb. Midden Nederland 6 maart 2019, www.letselschademagazine.nl/2019/RBMNE-o60319).

Wanneer is er sprake van zwaarwegende en steekhoudende bezwaren tegen een gezamenlijk rapport?

Aan een gezamenlijk rapport kunnen een drietal minimale vereisten worden gesteld: (1) het rapport is een middel om duidelijkheid te krijgen over de aansprakelijkheid dan wel de schadeomvang; (2) tussen partijen is overeenstemming over de persoon, de vraagstelling en de voor te leggen stukken; (3) partijen moeten op- en/of aanmerkingen hebben kunnen maken en de deskundige moet hierop zorgvuldig hebben gereageerd (zie ook A. de Hoogh, 'Het deskundigenrapport buiten rechte op gezamenlijk verzoek', *Letsel & Schade* 2018, nr. 4). De meeste rapporten kunnen deze minimale test goed doorstaan. Een partij moet dan van goeden huize komen om een rapport van tafel te vegen.

In de onderhavige zaak van de Rechtbank Amsterdam kan het nadere rapport van de arbeidsdeskundige deze minimale test niet doorstaan. Simpelweg omdat over de vraag naar de would-be-situatie en het daarmee samenhangende inkomen geen overeenstemming was tussen partijen. Er was zelfs uitdrukkelijk op voorhand bezwaar gemaakt door de verzekeraar. Niet onbegrijpelijk omdat dergelijke vragen meer op het terrein van een bedrijfseconoom liggen. Bezwaar tegen de inhoud van het nadere rapport was dus al bij voorbaat gemaakt.

Bezwaren zullen buiten deze minimale vereisten pas als zwaarwegend en steekhoudend kunnen worden gekwalificeerd als zij zien op de wijze waarop een deskundige zijn werkzaamheden heeft verricht (procedureel) of als de inhoud van het rapport niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen van onpartijdigheid, consistentie, inzichtelijkheid en logica. De drempel hiervoor ligt hoog. Uit de rechtspraak volgt dat als een partij het niet eens is met de uitkomst, dit niet afdoende is (zie bijv. Rb. Limburg 13 mei 2015, ECLI:NL:RBLIM:2015:4054). Een partij zal met een goed onderbouwd standpunt moeten komen.

Procedurele bezwaren tegen de totstandkoming van een gezamenlijk rapport

Als het gaat om procedurele bezwaren kan de rechter dat vaak goed zelf beoordelen. Hierbij kan gedacht worden aan het schenden van het beginsel van hoor en wederhoor doordat een van de partijen niet op het rapport heeft kunnen reageren (Hof Arnhem-Leeuwarden 21 juni 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:5050). Ook moet een deskundige in het rapport voldoende blijken geven dat hij de opmerkingen van partijen in zijn definitieve rapport heeft betrokken. Kleine omissies zullen niet per definitie leiden tot zwaarwegende en steekhoudende bezwaren. Vaak kunnen deze door de deskundige of partijen worden hersteld. Hierbij kan gedacht worden aan het schenden van het blokkeringsrecht, terwijl de benadeelde nadien nergens uit laat blijken dat hij van zijn blokkeringsrecht gebruik had willen maken (Rb. Limburg 12 september 2018, ECLI:NL:RBLIM:2018:8504).

Inhoudelijke bezwaren tegen een gezamenlijk rapport

Als het over de inhoud van een rapport gaat, is de rechter vaak ook een leek. Deze beoordeling is voor een rechter dan ook lastiger dan de procedurele bezwaren. Vaak zal het oordeel van een andere (eenzijdige) deskundige nodig zijn om de bezwaren *overtuigend* te onderbouwen. Die kan dan beargumenteren dat de gezamenlijk ingeschakelde deskundige in redelijkheid niet tot zijn conclusies had kunnen komen. Soms lukt dat doordat iedere onderbouwing voor een conclusie ontbreekt (Rb. Amsterdam 20 januari 2011, ECLI:NL:RBAMS:2011:BQ1537). Of als een deskundige zich niet aan de gedragscode voor arbeidsdeskundigen heeft gehouden doordat is uitgegaan van de subjectieve beperkingen in plaats van de objectief vastgestelde beperkingen, waardoor de objectiviteit en onpartijdigheid in het gedrang komt (Rb. Midden-

Nederland 25 oktober 2016, ECLI:NL:RBMNE:2016:5718).

In de onderhavige zaak oordeelt de deelgeschilrechter dat het op de inhoud van het rapport ook mank gaat. De uitkomsten van de would-be-situatie en de daarop gestoelde berekening zijn namelijk gebaseerd op het verhaal van één relatie die ook nog eens aan de benadeelde is gerelateerd. Daarmee is de inhoud van de rapportage niet objectief en zijn de conclusies onvoldoende onderbouwd en logisch. De rechter kon in deze zaak dan ook uit de voeten zonder een ander (eenzijdig) expertiserapport en heeft mijns inziens terecht het verzoek afgewezen. De sanctie van de rechter dat er ook geen begroting van de kosten plaatsvindt in deelgeschil is fors. Een tendens die we vaker zien nu er meer ervaring is met de deelgeschilprocedure. Maar nu het rapport zelfs niet aan de minimale vereisten voldeed, was het starten van deze procedure tegen beter weten in. Ik vraag mij af of de rechter ook zo streng zou zijn geweest als het enkel was misgegaan op de inhoudelijke bezwaren. Dat is vaak niet zo, zie ook Rechtbank Rotterdam 27 december 2017, ECLI:NL:RBROT:2017:9799. Op dit punt is het vaak niet meteen evident dat de bezwaren als 'zwaarwegend' kunnen worden gekwalificeerd.

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor verkrachting. Toewijzing van € 366,84 aan materiële schade bestaande uit eigen risico ziektekosten en hepatitis B-vaccinatie. Ook wordt € 10.000 aan immateriële schade toegekend, wegens de grove inbreuk op de lichamelijke integriteit, persoonlijke levenssfeer en de bewegingsvrijheid van aangeefster.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 22-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2018:7322

Zaaknummer: 02-820673-17

Rechters: G.H. Nomes, M.P. Meeuwisse en M.E. de Boer

Advocaten: H.M. Dunsbergen

Wetsartikelen: 242 Sr, 248 Sr en 36f Sr

RECHTSPRAAK

Eisers vorderen een verbod uitzending van het televisieprogramma ‘Betragt’. De uitzending wordt niet verboden. Het belang van de privacy wordt voldoende gewaarborgd doordat eisers onherkenbaar in beeld worden gebracht en het belang van Talpa en Vincent TV om misstanden aan de kaak te stellen gaat in dit geval voor.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 26-06-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:4533

Zaaknummer: C/13/668027 / KG ZA 19-667

Rechters: A.J. Beukenhorst

Advocaten: O.M.B.J. Volgenant, S.A. Wensing en J.K. van den JA>K Berg

Wetsartikelen: 6:162 BW en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Bij een geëscaleerde ruzie is eiser in groepsverband geslagen en geschopt. De groep heeft onrechtmatig gehandeld en ieder is hoofdelijk aansprakelijk jegens eiser. Voor de veiligheid van zijn gezin is eiser verhuisd. De groep is aansprakelijk voor de onkosten van de verhuizing. Zij zijn tevens aansprakelijk voor de immateriële schade, nader op te maken bij staat. De immateriële schade wordt begroot op € 1.600, rekening houdend met de Smartengeldgids, geldontwaarding en maatschappelijke opvattingen over compensatie van leed.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 26-06-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:5041

Zaaknummer: C/10/527500 / HA ZA 17-513

Rechters: A. Eerdhuijzen

Advocaten: R.W.J.M. te Pas, W. Suttorp en R. Küçükünal

Wetsartikelen: 6:166 BW

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Deelgeschil. Verpleegkundige heeft bij het fixeren van een psychotische patiënt schouderletsel opgelopen en is volledig arbeidsongeschikt geraakt. De zorginstelling heeft niet aangetoond dat zij aan haar zorgplicht heeft voldaan. Er zijn door de instelling geen protocollen en/of werkinstructies in het geding gebracht die gaan over hoe te handelen bij overplaatsing en/of fixeren van psychotische patiënten.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 24-06-2019

Zaaknummer: 7583643

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging doodslag na het met de voet stampen op het hoofd van een op de grond liggende jongeman. Verdachte wordt volledig toerekeningsvatbaar geacht. Aan de benadeelde partij wordt € 5.000 toegewezen voor geleden immateriële schade.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 20-06-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:2637

Zaaknummer: 18/730115-18

Rechters: A.H.M. Dölle, K. Bunk en H.J. Idzenga

Advocaten: J.P. Plasman

Wetsartikelen: 36f Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Verzoeker is aangereden door een andere automobilist die hem geen voorrang heeft verleend. Over en weer zijn er beschuldigingen van het opzettelijk veroorzaken van het ongeval. Verzoeker verzoekt om een voorlopig getuigenverhoor, verzekeraar ASR dient een zelfstandig tegenverzoek in om getuigen te horen. De rechtbank oordeelt dat zowel verzoeker als ASR voldoende hebben onderbouwd dat zij belang hebben bij het horen van aangedragen getuigen, zodat het verzoek als op de wet gegrond zal worden toegewezen.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 13-06-2019

Zaaknummer: C/05/349686 / HA RK 19-44 / 103 / 876

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Loonvordering valt onder het finale kwijtingsbeding in de vaststellingsovereenkomst waarin aan werknemer een schadevergoeding is toegekend voor inkomensverlies in de jaren na een bedrijfsongeval. De werknemer kan over dezelfde periode niet ook nog loon vorderen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 07-06-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:5105

Zaaknummer: 6591058 CV EXPL 182043

Rechters: R. Kruisdijk

Advocaten: F. Ergec en M.M. de Jonge

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Smartengeldbedragen ter hoogte van € 130.000 en € 25.000 toegewezen na schietincident. Gewelddadig schietincident waardoor appellanten ernstig letsel hebben opgelopen. De grieven van appellanten richten zich tegen de schadeberekening. Het hof begroot voor appellant 1 het verlies aan arbeidsvermogen op € 200.000 en € 130.000 smartengeld. Voor appellant 2 € 15.000 voor het verlies aan arbeidsvermogen en € 25.000 smartengeld.

Smartengeldbedragen ter hoogte van € 130.000 en € 25.000 toegewezen na schietincident. Schadebegroting na gewelddadig schietincident. Het hof stelt vast dat het gaat om zeer ernstig en invaliderend letsel, dat appellant 1 op jonge leeftijd heeft getroffen en een langdurige opname in een ziekenhuis en revalidatiefaciliteit noodzakelijk heeft gemaakt, hem veel pijn en leed heeft bezorgd, maar ook in een sociaal isolement heeft gestort. Hij zal levenslang aan een rolstoel gekluisterd blijven en is van anderen afhankelijk. Dit rechtvaardigt dan ook een zeer hoog smartengeld. Daaraan doet onvoldoende af, uit een oogpunt van rechtsgelijkheid, dat in andere gevallen, waar ook sprake is van zeer ernstig letsel, belangrijk lagere bedragen zijn toegekend dan de rechtbank hier heeft gedaan. Alles afwegend acht het hof € 130.000 aan smartengeld in dit geval passend. Het hof neemt in aanmerking dat appellant 2, op 25-jarige leeftijd, is beschoten, met een mes gestoken, geschopt en anderszins mishandeld, met ernstig letsel tot gevolg. Hij heeft ruim anderhalve maand in het ziekenhuis gelegen, veel pijn gehad en is nog geruime tijd onder behandeling van een psychiater geweest. Hij heeft een (lichte) blijvende beperking aan zijn voet en hij kan niet meer boksen op hetzelfde niveau als voorheen, terwijl hij dat altijd met veel plezier deed. Voorts is van belang dat het hier gaat om opzettelijk toegebracht letsel. Het hof begroot in die situatie, mede gelet op hetgeen in andere zaken is toegewezen en de geldontwaarding, de immateriële schade op € 25.000.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 16-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:1299

Zaaknummer: 200.135.256/01 en 200.135.257/01 en 200.159.890/01

Rechters: P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten, J.F. Aalders en A.W.H. Vink

Advocaten: E.F. Klungers, M. Kaouass, J.J. Jorna, M. Westerveld, Helder, N. van der Kruk en J. Kluivers

Wetsartikelen: 6:101 BW, 6:166 BW en 6:97 BW

RECHTSPRAAK

Tussenarrest gewelddadig schietincident. Het verzoek tot voeging kan niet worden toegewezen. Bij voeging van verknochte zaken is op grond van lid 2 van artikel 222 Rv artikel 220 lid 2 Rv van overeenkomstige toepassing, wat betekent dat een verzoek tot voeging alleen kan worden toegewezen als het vóór het antwoord in de hoofdzaak is ingediend. Die situatie doet zich niet voor.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 17-11-2015

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2015:5710

Zaaknummer: 200.135.256/01 en 200.135.257/01

Rechters: J.W. Hoekzema, P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten en M. Kremer

Advocaten: E.F. Klungers, M. Kaouass en J.J. Jorna

Wetsartikelen: 220 Rv en 222 Rv

RECHTSPRAAK

Tussenarrest gewelddadig schietincident. Geïntimeerde 2 is in beide zaken in hoger beroep niet verschenen. Het hof stelt vast dat op de rol abusievelijk is verzuimd naar aanleiding daarvan te beslissen over het verlenen van verstek. Dat zal alsnog worden gedaan. De dagvaardingen in hoger beroep voldoen niet aan de in artikel 111 lid 2 Rv vermelde eisen. Het herstelexploit moet bij de te nemen akte worden overgelegd.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 16-09-2014

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2014:3878

Zaaknummer: 200.135.256-01 en 200.135.257-01

Rechters: J.W. Hoekzema, P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten en M. Kremer

Advocaten: E.F. Klungers en M. Kaouass

Wetsartikelen: 111 Rv

RECHTSPRAAK

Vermogensschade door processierups. Eiser stelt gemeente aansprakelijk voor zijn hooi dat waardeloos is geworden door eikenprocessierups. De rechtbank is van oordeel dat de gemeente de nodige zorg in acht heeft genomen en op adequate wijze voorzorgsmaatregelen heeft getroffen door het voorlichten van de burgers alsmede door het bestrijden van de eikenprocessierupsen. De vordering van eiser is afgewezen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 14-05-2008

ECLI: ECLI:NL:RBROE:2008:7348

Zaaknummer: 81352 / HA ZA 07-650

Rechters: N.J.J. Derks-Voncken

Advocaten: P.J.L. Tacx en H.J.J.M. van der Bruggen

Wetsartikelen: 6:162 BW